

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26019/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2714/22 од 24.07.2023. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Врању Гж 2714/22 од 24.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Врању Гж 2714/22 од 24.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 4089/21 од 27.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању И ИВ 242/2021 од 10.08.2021. године за износ главног дуга на име доспелог, а неисплаћеног потраживања по рачуну број 398/2021 од 21.06.2021. године, у износу од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 17.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.937,33 динара и у том делу је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, делимично је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању И ИВ 242/2021 од 10.08.2021. године у обавезујућем делу за преостали износ главног дуга од признатих 7.500,00 динара до тражених 22.800,00 динара, за износ од 15.300,00 динара, са траженом законском затезном каматом почев од 17.07.2021. године па до исплате и у том делу је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 38.812,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 2714/22 од 24.07.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у

Врађу П 4089/21 од 27.09.2022. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врађу П 4089/21 од 27.09.2022. године у ставу другом изреке, тако што је делимично одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врађу И ИВ 242/2021 од 10.08.2021. године, још за износ главног дуга од 1.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.07.2021. године до исплате, док је у преосталом делу става другог изреке пресуда Основног суда у Врађу П 4089/21 од 27.09.2022. године, одбијањем жалбе тужиоца, потврђена. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врађу П 4089/21 од 27.09.2022. године, у ставу трећем изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка 28.900,00 динара, са законском затезном каматом на 27.000,00 динара почев од дана извршности одлуке па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против преиначујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на потребу уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе туженог према тужиоцу на име пружених адвокатских услуга фактурисаних по рачуну број 398/2021 од 21.06.2021. године, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, нити се та ревизија може да изјави због битних повреда одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац је поднео 30.07.2021. године а вредност предмета спора је 22.800,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење првостепене одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом закона (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку), искључено право на изјављивање ревизије у овом случају, па посебно правило искључује примену општег правила.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић